

гия се опрял на едно дърво. Свините веднага го заобиколили. Вълка се помъчил да прескочи през свините и да избяга, но не сполучил. Тогава свините го свалили на земята и го разкъсали.

II.

Така се защищават против вълците и стадо коне. Големите азиатски биволи се разправят така даже и с тигрите. Когато някой тигър нападне бивол, другите веднага се притичват на помощ и го прогонват. Даже обикновените биволари не се боят да прекарват стадата биволи през най-страшните гори, защото знаят, че биволите ще защитят и себе си и биволарите. Един очевидец разказва, че веднаж един тигър се хвърлил върху биволаря на едно стадо биволи. Биволите, щом видели, че биволарят е в опасност, веднага се спуснали на помощ и с рогата си почнали да подхвърлят тигъра като топка, докато го оставили мъртъв. Друг пътешественик разправя, че пред очите му стадо биволи се спуснало в гората да търси избягалия тигър.

Също тъй и птиците умеят да се защищават с общи сили. Веднаж черните дроздове нападнали на котка, която се скрила в храсталак. Котката се замаяла и не знаела, где да се скрие от птиците. Дроздовете я кълвали, щипали и били с крилетата си.

Малките птици-тжакчи по същия начин се защищават от маймуните. Морските лястовички на цели ята нападат морските чайки, които живеят само с грабеж и често нападат на морските лястовички. Те, обаче, достойно се защищават. Събират се на ята и нападат. И тази голяма птица не може да се разправи с лястовичките и гледа винаги да избяга.

III.

На слабите животни в борбата помага самата природа. Като е създала животните, природата се загрижила родът им да не се унищожава и да не изчезва. Заради това природата е направила много животни да бъдат незабелязани. Тя е снабдила животните с такъв цвят, какъвто цвят имат предметите, сред които тези животни живеят. Такъв цвят се казва защитен.

Всяко животно търси помощта на природата, най-много, обаче, я търсят слабите животни. Такива са насекомите. Да вземем, например, зеления щурец. Седи той на тревата и високо подсвирва. Вие внимателно разгледвате местността, но щурца го няма. Вас ви догневява и вие поисквате да намерите този приятел. Почвате да разгръщате тревата стъбло по стъбло. И изведнаж изпод ржката ви пррр... и щурца хвърква. Чак тогава вие се убеждавате, че щурца се бил скрил. Щурца би бил лесно забелязан, ако нямаше защитен цвят, ако не го запазваше самата природа.

Защитния цвят спасява от многочислените й врагове и жабата-дървесница. Тази жаба прекарва по-голямата част от живота си не във водата, а по дърветата и в храсталаците, заради което се и казва дървесница. Дървесницата много лесно се качва